

prima instanță, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
judecător: C. Vîrlan
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

dosarul nr. 2ra-625/2017

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Valentina Cozima,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de
Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologiei și
Protecției Consumatorului (succesor în drepturi Agenția pentru Protecția
Consumatorului) și Valentina Cozima împotriva Cooperativei de Construcție a
Locuințelor nr. 130 cu privire la obligarea executării deciziei, repararea
prejudiciului material și moral cauzat Valentinei Cozima,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, prin
care s-a admis apelul declarat de Valentina Cozima cu casarea hotărârii
Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015, în partea încasării de
la Valentina Cozima a taxei de stat,

c o n s t a t ă :

La 20 decembrie 2010, reprezentatul Inspectoratului principal de Stat
pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecția Consumatorului, succesor în
drepturi Agenția pentru Protecția consumatorului și Valentina Cozima înaintat
cerere de chemare în judecată împotriva CCL nr. 130 cu privire la obligarea de a
executa decizia nr. 00175 din 24 septembrie 2009 și a prescripției nr. 02460 din
24 septembrie 2009 privind repararea acoperișului, ap. nr. 154 al blocului locativ
din mun. Chișinău, bd. Moscova 14/1, recuperarea prejudiciului material și moral
cauzat Valentinei Cozima.

În motivarea acțiunii, reclamantii au indicat că, la 17 septembrie 2009 în
baza petiției Valentinei Cozima, Inspectoratul Principal de Stat pentru
Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecție a Consumatorului a inițiat un
control la CCL nr. 130 referitor la respectarea prevederilor Legii privind protecția
consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003.

În baza actului de control nr. 02469 din 24 septembrie 2009, în privința CCL nr. 130, Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecție a Consumatorului a emis decizia nr. 00175 din 24 septembrie 2009 privind recalculul plății pentru apa potabilă, consumată de către Valentina Cozima, în conformitate cu indicațiile contorului din apartament, pentru perioada aprilie 2008 - septembrie 2009.

Decizia nr. 00175 din 24 septembrie 2009, a fost înmănată reprezentatului agentului economic, însă acesta a refuzat semnarea ei, și respectiv decizia a fost expediată cu aviz recomandat la sediul persoanei juridice prin intermediul oficiului poștal.

Au mai indicat reclamantii că, la 09 septembrie 2009, în baza altei petiții a Valentinei Cozima, Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecție a Consumatorului a inițiat un alt control la CCL nr. 130, și în baza actului de control nr. 02460 din 24 septembrie 2009, a fost emisă prescripția nr. 02460 din 24 septembrie 2009 privind repararea acoperișului, ap. nr. 154 din blocului locativ situat în mun. Chișinău, bd. Moscova 14/1, ce aparține Valentinei Cozima.

Suplimentar, la 26 octombrie 2009, Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecție a Consumatorului a inițiat un alt control la CCL nr. 130, în baza altei petiții.

În baza actului de control nr. 02820 din 26 noiembrie 2009 s-a constatat neexecutarea prescripției nr. 02460 din 24 septembrie 2009 privind repararea acoperișului ap. 154 al blocului locativ din mun. Chișinău, bd. Moscova 14/1, ce aparține Valentinei Cozima.

Totodată, în baza actului de control din 26 octombrie 2009 s-a constatat și faptul executării deciziei nr. 00175 de către CCL nr. 130, însă la 07 mai 2010, Valentina Cozima s-a adresat la Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecție a Consumatorului cu o petiție repetată referitor la executarea în parte a deciziei nr. 00175 din 24 septembrie 2009.

Astfel, menționează reclamantii că până la adresarea în instanță decizia nr. 00175 din 24 septembrie 2009, și respectiv prescripția nr. 02460 din 24 septembrie 2009 nu au fost executate de către CCL nr. 130, fapt prin ce sunt încălcate drepturile Valentinei Cozima.

Solicită reclamantii admiterea acțiunii, obligarea CCL nr. 130 să execute decizia nr. 00175 din 24 septembrie 2009, precum și prescripția nr. 02460 din 24 septembrie 2009.

La 04 martie 2011 Valentina Cozima a depus o cerere de concretizare a cerințelor acțiunii, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material conform raportului de expertiză privind repararea apartamentului nr. 54 din bd. Moscova 14/1, mun. Chișinău precum și încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei și a compensației bănești în legătură cu cheltuielile pentru tratament suportate în mărime de 18 942 lei.

Ulterior, la 25 august 2011 Valentina Cozima a mai depus o cerere de concretizare, solicitând suplimentar încasarea de la CCL nr. 130 a prejudiciului material suportat pentru tratament în mărime de 839 lei (f.d 80).

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015, acțiunile inițiate la cererea de chemare în judecată depusă de către Inspectoratul principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecția Consumatorului (succesor în drepturi Agenția pentru Protecția consumatorului) și Valentina Cozima împotriva CCL nr. 130 cu privire la obligarea de a executa decizia și prescripția, și cerința Valentinei Cozima împotriva CCL nr. 130 cu privire la repararea prejudiciului material și moral au fost respinse integral, cu încasarea de la Valentina Cozima în beneficiul statului, a taxei de stat în sumă de 625,50 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 27 noiembrie 2015, Valentina Cozima a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 s-a admis cererea de scutire de la plata taxei de stat la înaintarea apelului.

S-a admis apelul declarat de Valentina Cozima.

S-a casat parțial hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015, în partea încasării de la Valentina Cozima a taxei de stat în sumă de 625,50 lei. În rest hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015 s-a menținut.

La 26 decembrie 2017, Valentina Cozima a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, în partea menținerii hotărârii primei instanțe cu remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor formulate și probelor prezentate, examinând unilateral apelul.

Consideră decizia instanței de apel ca fiind neîntemeiată și ilegală.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat la 26 decembrie 2016, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 este depus în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată participanților la proces la 18 octombrie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d. 88), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia de părți.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

ajunge la concluzia că, recursul declarat de Valentina Cozima urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valentina Cozima nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Aici, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Valentina Cozima asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valentina Cozima ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Valentina Cozima, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat